

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. В., 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 43 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Т.Л.

при участието на секретаря Д.С.Д.
като разглежда докладваното от Т.Л. Гражданско дело № 20213110117932 по описа за 2021 година
и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба на Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: с. *****, с която против ИВ. СЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, е предявен иск за заплащане на сумата от 9900 лева, представляваща неизплатено задължение по запис на заповед, издаден на 23.12.2020 г., в гр. В., от издателя ИВ. СЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, в полза на поемателя Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: с. *****, с падеж 01.03.2021 г. и място на изпълнение – гр. В., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се сторените разноски.

Обстоятелства, на които се основават претендираните от ищците права:

Със заявление на ищцата Р. П. К., образувано в ч.гр.д. № 16048/2021 г. по описа на ВРС, същата е отправила искане да бъде издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК и изпълнителен лист, въз основа на представен от ищеца запис на заповед за сумата от 9900 лева, издаден на дата 23.12.2020 г., от ответника по делото. С разпореждане заповедният съд е отхвърлил заявлението, като е указал на заявителя възможността да предяви осъдителен иск за вземането си, в едномесечен срок от съобщаването.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че с издаване на процесния запис на заповед, ответникът поема безусловното задължение да

заплати на ищеца посочената в документа сума, на датата на падежа – 01.03.2021 г. Според ищеца, издадената ценна книга отговаря на всички законови изисквания за форма и съдържание, като ответникът не е изпълнил при настъпване на падежа. Сочи, че записът на заповед обезпечава сключен между страните договор за паричен заем от 23.12.2020 г., по който ищецът е предоставил на ответницата сумата от 9900 лева, със срок на връщане на заетата сума – 01.03.2021 г. Поради неизпълнение на падежа, претендира уважаване на предявения иск.

В срока по чл.131 ГПК ответницата представя отговор на исковата молба, с който признава основателността на предявения иск. Заявява, че на 23.12.2020 г. е подписала процесния запис на заповед, тъй като ищцата □ е предоставила в заем сумата от 9900 лева. Поради финансови затруднения ответницата не била в състояние да върне предоставената в заем сума, на уговорения падеж.

С молба по делото ищцата отправя искане за постановяване на решение съобразно направеното признание на иска, на основание чл.237, ал.1 ГПК.

В. районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено, от фактическа и правна страна, следното:

Предявеният иск намира правно основание в разпоредбите на чл.535 и сл. ТЗ вр. чл.79, ал.1 ГПК. Същият е допустим и основателен. Съгласно разпоредбата на чл. 237, ал.1 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, като в мотивите си е достатъчно да укаже, че то се основава на признанието на иска.

Съдът, намира че в процесния случай не са налице отрицателните предпоставки, посочени в нормата на чл.237, ал.3 ГПК, определяща хипотезите, при които съдът не може да постанови решение при признание на иска, а именно – признатото право не противоречи на закона и добрите нрави, страната няма пречки да се разпорежда с него. Следва да се посочи още, че признанието на иска не може да бъде оттеглено, поради което съдът намира, че не са налице пречки да се произнесе с решение по реда на чл.237 ГПК.

С оглед установеното по делото, както и предвид отправеното искане на ищеца, съдът намира предявения иск за основателен, поради което същият следва да бъде уважен.

Съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237, ал.2 ГПК не е необходимо да излага подробни мотиви за това.

Независимо от извършеното признание на иска от страна на ответника, не са налице кумулативно изискуемите предпоставки за освобождаването му от заплащане на разноски, съгласно чл.78, ал.2 ГПК. С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК, на ищцата се следват сторените разноски по делото, в общ размер на 198 лева.

Банкова сметка, по която могат да бъдат изплатени присъдените суми:

*****.

Водим от горното и на основание чл.237, ал.1 във вр. с ал.2 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ИВ. СЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, да заплати на Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: с. *****, сумата от 9900 лева – представляваща неизплатено задължение по запис на заповед, издаден на 23.12.2020 г., в гр. В., от издателя ИВ. СЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, в полза на поемателя Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: с. *****, с падеж 01.03.2021 г. и място на изпълнение – гр. В., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането;

ОСЪЖДА ИВ. СЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, да заплати на Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: с. *****, сторените разноси по делото, в размер на 198 лева, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба, пред Окръжен съд – В., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____